

Kunnskapsdepartementet

Sendt per epost

26. august 2020

Legeforeningens hørings svar - forslag til endringer i yrkeskvalifikasjonsloven

Legeforeningen viser til høringsnotat fra Kunnskapsdepartementet med forslag om endringer i lov 16. juni 2017 nr. 69 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (yrkeskvalifikasjonsloven) og forskrift 22. desember 2017 nr. 2384 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner. Legeforeningen har fått utsatt svarfrist til 28. august 2020.

Saken har vært behandlet i foreningens sentralstyre.

Legeforeningen viser til at Helse- og omsorgsdepartementet høringsnotat av 9. mars 2020 om " Medbrakt kompetanse – lisens til helsepersonell mm (forslag om endringer i helsepersonelloven mm)" og vårt hørings svar til denne. Forslagene i det aktuelle høringsnotatet fra Kunnskapsdepartementet er i mindre grad aktuelle for helsepersonell. Vi har likevel noen generelle kommentarer til enkelte av forslagene i det følgende.

Legeforeningen mener generelt at det er fornuftig med en endring av dagens godkjenningskrav som åpner for en mer skjønnsmessig kvalitetsvurdering. Vi støtter derfor at det skal legges vekt på de helhetlige yrkeskvalifikasjonene og ikke bare den formelle utdanningen. Hvis summen av de helhetlige yrkeskvalifikasjonene ikke er vesentlig forskjellige fra kravene i Norge, bør det i utgangspunktet gis godkjenning.

I de tilfeller hvor søker mangler de nødvendige kvalifikasjoner (under utligningstiltak) for godkjenning mener Legeforeningen at saksbehandler skal opplyse søker om tiltak og tilbud som er tilgjengelig. Vi minner om at det vurdering av kvalifikasjoner for alle yrker er viktig med riktig kompetanse i de etatene i forvaltningen som er ansvarlig for saksbehandlingen.

Legeforeningen mener at det er uheldig at språkkrav knyttet til enkelte yrker ikke forskriftsfestes å være en del av godkjenningen av yrkeskvalifikasjon. I flere yrker, og spesielt for helsepersonell er språket er svært viktig i yrkesutøvelse.

For å kunne praktisere mange yrker forsvarlig, er det ofte helt nødvendig å kommunisere på norsk. Tilfredsstillende norskkunnskaper, muntlig og skriftlig, må derfor sees på som en yrkeskvalifikasjon i en del yrker. Det er derfor uheldig at det totale ansvaret for språkkrav legges til arbeidsgiver. Det har vist seg vanskelig for arbeidsgivere i god nok grad å sikre at tilstrekkelig språkkunnskaper er på plass i en situasjon hvor rekruttering og tilgang på kompetent personell er vanskelig. Dette har resultert i at man har ansatt søkere med mangelfulle språkferdigheter.

Når Norge har behov for å rekruttere personell fra andre land følger det med et tilretteleggingsansvar på nasjonalt nivå som ikke utelukkende bør kunne overføres til den enkelte arbeidsgiver. En slik ordning er ikke tilfredsstillende i et arbeidsmarked hvor det for enkelte profesjoner stadig blir vanskeligere å rekruttere kvalifisert arbeidskraft, og medfører dessuten ulik praksis mht. hvilke språkkrav som stilles til utenlandske søkere. Legeforeningen mener at det derfor bør forskriftsfestes at språkkunnskaper skal inngå som en del av vurderingsgrunnlaget ved godkjenning av yrkeskvalifikasjon for yrker som har slike krav.

Med hilsen

Geir Riise

Generalsekretær

Lars Duvaland
avdelingsdirektør